

Provst J. V. Pontoppidan.

Mindetale i „Historisk Samfund for Københavns Amt“
22. Januar 1913.

Siden vi sidst var samlede — til Margrethe-Festen i Domkirken —, har Historisk Samfund mistet sin Formand, Provst Pontoppidan.

Vi kan vel alle være enige om, at Samfundet meget vanskeligt faar en Formand med mere virkelig historisk Interesse, end han havde.

Jeg kan bedst tale ud fra mit personlige Kendskab til ham. Det var kun ganske faa Gange, jeg havde været sammen med ham, inden han begyndte at fortælle mig om Roskilde-Egnens Historie. Han havde læst, og han havde talt med gamle Folk, og han havde selv gjort sig mange Tanker om Egnens Fortid. Og det var fornøjeligt at høre ham fortælle derom.

Til Tider kunde han blive helt greben ved Tanken paa de gamle Dage. Jeg husker saaledes f. Eks., at han engang, vi fulgtes hjem fra et af Samfundets Møder, pludselig standsede, stødte Stokken i Jorden og udbød: „Der er dog noget sært dragende ved Fortiden. Tænk, om man kunde se ind i Oldtiden — se Hjortborgen ved Lejre! Til Tider synes man, at det ligesom glimter i Taagen, og man øjner og forstaar en lille Smule, men saa bliver det borte igen.“

Vi kan allesammen se Landskabet i det øjeblikkelige naturlige Solskin eller Graalys; men jeg betænker mig ikke paa at sige om vor afdøde Formand: han saa næsten altid Landskabet her ogsaa i Historiens Lys.

Han elskede vor Historie. Og han elskede Fædrelandet. Vi, som var tilstede ved Fællesspisningen paa Hotel „Prinsen“ ved Margrethe-Festen d. 28. Okt. 1912 — den Fest, han havde været saa optagen af at faa i Stand — vi kan maaske have glemt det meste af, hvad der ellers blev talt, men vi glemmer vanskeligt Provst Pontoppidans Tale, da han henimod Bordets Slutning rejste sig og i korte, varme og indholdsvægtige Sætninger, der næsten lød som Vers, talte til Danmarks Pris. Det var en alvorlig dansk Mands Kærligheds-Erklæring til Fædrelandet.

Det blev hans sidste Ord i vort Samfund. Smukkere, stemningsfuldere Afslutning paa sin Virksomhed her kunde han, og vi, ikke ønske.

Historisk Samfund vil ære hans Minde!

Thomas Bredsdorff.
